

Позивница

Јан Бачур

Мирослав Храшко

Ева Хусарикова

Ева Хркова

Вирослава Светлик

од 21. јануара до 21. фебруара 2022. године
у Галерији Бабка Ковачица, Масарикова 65

Јан Бачур

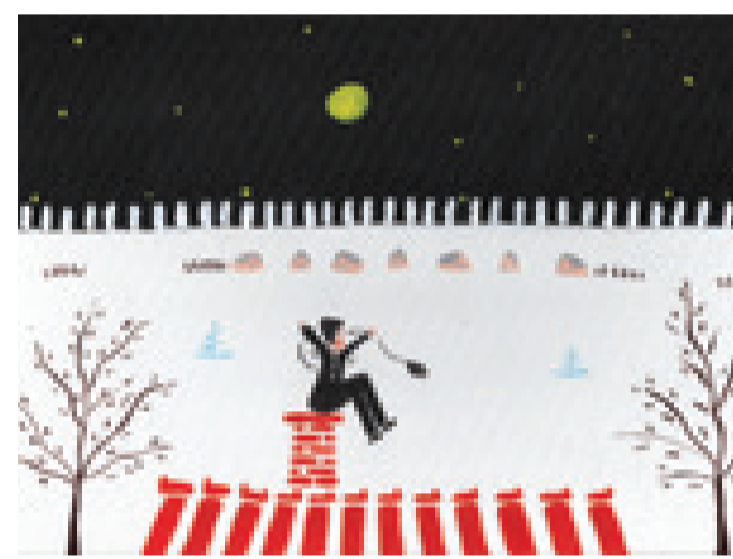
Ева Хусарикова

Вирослава Светлик

Ева Хркова

Мирослав Храшко

Цењени поштоваоци наивне уметности,

наши преци у Ковачици су нам некада говорли, да почетком године треба урадити од сваког посла помало, да би била успешна цела година. Поштујући тај мудар савет организујемо од 1. јануара до 21. фебруара 2022 нашу прву изложбу, где представљамо два најстарија сликара Јана Бачура и Еву Хусарикову као носиоце традиционалних знања Словачког наивног сликарства у Србији и троје најмлађих сликара, који су се показали као успешни илустратори дечјих књига: Вирославу Светлик, Еву Хркову и Мирослава Храшку.

Прошле године обележили смо 30 година постојања галерија Бабка Ковачица (1. 10. 1991. - 1. 10. 2021. г). То шта су Галерија Бабка Ковачица и 63

сликара за 30 година радили и урадили, то ће Фондација Бабка Ковачица током три године све дигитализовати.

За ову изложбу, као пилот пројекат, стручњаци за нематеријално културно наслеђе Словачке г. Јурај Хамар, Марош Червенак и Михал Веселски обрадили су целокуоно дело Јана Бачура и Еву Хусарикову а Јармила Пауликова, Владимир Кухарик и Павел Бабка снимили су Вирославу Светлик, Еву Хркову и Мирослава Храшку.

Са жељом да лепо почнемо нову годину и да нам корона прописи то дозволе, срдечно поздрављамо и позивамо у Ковачицу.

Јурај Хамар

Марош Червенак

Михал Веселски

Јармила Пауликова

Владимир Кухарик

Павел Бабка

Поводом јубилеја 30 година од оснивања Галерије Бабка Ковачица • 1. октобар 1991. – 1. октобар 2021.

Ови сликари и Галерија Бабка Ковачица су у последњих 30 година урадили и још увек раде добро име Ковачици, Србији и Словачкој у свету.

1. Владимир Бобош (1906 - 1978)
2. Јан Сокол (1909 - 1982)
3. Михал Биреш (1912 - 1981)
4. Мартин Палушка (1913 - 1984)
5. Павел Хрк (1922 - 1996)
6. Мартин Јонаш (1924 - 1996)
7. Јан Вењарски (1928 - 1985)
8. Јан Књазовиц (1925 - 198w5)
9. Зузана Халупова (1925 - 2001)
10. Јан Стракушек (1926 - 2014)
11. Катарина Кожицова (1926 - 2007)
12. Ондреј Ленхарт (1928 - 2014)
13. Ондреј Вењарски (1930)
14. Јан Гарај (1930 - 2003)
15. Катарина Ђуришова (1931 - 2011)
16. Михал Поволни (1935)
17. Алжбета Чижикова (1936)

18. Ева Светликова (1936 - 2001)
19. Јан Бачур (1937)
20. Катарина Карлечикова (1937)
21. Ондреј Пилх (1938 - 1992)
22. Ева Хусарикова (1942)
23. Јан Хусарик (1942 - 2017)
24. Павел Поволни Јухас (1946)
25. Анна Мајорска (1947)
26. Михал Гержа (1948 - 2013)
27. Јан Хришик (1949)
28. Ана Књазовиц (1950)
29. Анамарија Јањиш Јанкович (1950)
30. Павел Хајко (1952)
31. Анна Ленхартова (1952)
32. Алжбета Соколова (1953 - 2011)
33. Јан Жолнај (1953)
34. Анна Павлов (1954)

35. Марија Варгова (1954)
36. Мартин Марков (1954 - 2013)
37. Анна Котвашова (1955)
38. Зузана Верески (1955)
39. Зузана Холубекова (1955)
40. Марија Хлавати Павелка (1955 - 2017)
41. Јозеф Хавиар (1956)
42. Јан Глозик (1957)
43. Павел Љаврош (1958)
44. Штефан Варга (1959)
45. Мартин Пап (1960)
46. Павел Цицка (1961)
47. Јанко Ширка (1961)
48. Јурај Љаврош (1963)
49. Нада Корењ (1964)
50. Јан Хлпка (1965)
51. Зузана Јармоцки (1966)

52. Павел Глозик (1968)
53. Анна Штербова (1968)
54. Весна Хрђанова (1968 - 2019)
55. Вирослава Светлик (1973)
56. Марија Хлавати Кришан (1975)
57. Анна Лукачова (1976)
58. Наташа Књазовиц Мијаиловић (1977)
59. Владимир Галас (1984)
60. Ева Хркова (1985)
61. Магдалена Томан (1990)
62. Мирослав Храшко (1990)
63. Сања Створцова (1992)

Клара Бабка (1960)
Павел Бабка (1955)

Изложба

КОВАЧИЧКА И ХАЈДУЧИЧКА ЗИМСКА БАЈКА

Ева
Хркова

Мирослав
Храшко

Виерослава
Светлик

Foto © SLUK, Miso Veselský, 2021

**21. јануар – 21. фебруар
2022**

Галерија Бабка Ковачица,
Масарикова 65, Србија

Павел Бабка • тел.: +381 63 661 522
у-мејл: pavel.babka@babka.rs

**21. фебруар – 21. март
2022**

Галерија Калаб, Братислава,
Замоцка 5, Словачка

Андреа Кутликова • тел.: + 421 915 380 227
у-мејл: andrea.kutlikova@gmail.com

ВИЕРОСЛАВА СВЕТЛИКОВА

Виерослава Светликова (девојачко Томанова) рођена је 1973. године у Ковачици. Завршила је природно-математички смер гимназије. Са супругом Павелом има синове Владимира, Златка и Дарка. Слика од 1991. године. Омиљени сликарски мотиви су јој заљубљени парови, пчеле, цвеће, деца. У њеном стваралаштву има пуно словачких фолклорних мотива. Осликава тикве и разне предмете из покућства (варјаче, хоклице, преслице и сл.). Имала је самосталну изложбу и учествовала је на великом броју колективних изложби у земљи и иностранству. Давала је слике за хуманитарне акције.

► Почела сам да сликам са осамнаест година, као девојка. Моја мајка је сликала. Она није афирмисана, сликала је тањире. Гледала сам то као дете. Хтела сам и ја нешто да урадим. Прво сам хеклала, везла, а онда сам видела да ме више испуњава када радим боје, слике. Чувам своју прву слику. То је цвеће, георгине. Мајка је била одушевљена кад ју је видела. Родитељима се свидело, али ме нису толико подржавали. Касније сам се удала, па ме је онда супруг подржавао. Моји пријатељи су одлично реаговали кад сам почела да сликам. Свидело им се. Другарице су биле одушевљене.

► Била сам једном код Зузане Халупове да је питам чиме се разређује уљана боја. Иначе, све сам сама учила. Експериментишем са бојама. Веома сам желела да студирам сликарство. Моја учитељица ми је то предлагала, инсистирала је на томе. Моји родитељи нису хтели. Нису видели у томе будућност. После завршене гимназије, уписала сам вишу прехранбену у Зрењанину, али почела је криза. Онда сам се удала. Све је пошло другим током. Дошла су деца. Кад су били мањи, сликала сам ноћу. Успавам их и сликам. Љубав, деца, породица – то ме држи.

► Углавном сам домаћица. Ово ми је хоби, испуњава ме. Бринем се о три сина, супругу, свекру и свекрвином оцу – то су шесторица људи. Немам свекрву да ми помаже. Свима треба прво да скувам. Овима који нису са нама у кући однесем тамо где живе. Свима перем, све их шишам, шта треба да се поспреми. Деци помажем да раде домаћи и кад све то урадим, онда седнем за штафелај. Када сликам, то кажем супругу, то ми је као да сам отишла у неку бању. Мени је то терапија, то ме испуни. Морам ту енергију да избацам у слику. Гледам да имам времена да и нешто створим, да урадим. Зими радим скоро сваки дан.

Када почне пролеће, онда не могу сваки дан. Имамо башту, њиву, земљу, пчеле. Зими понекад, кад се занесем, сликам и до два-три сата ујутру. То је мој живот, моје задовољство. Сликала сам децу кад су били мали. На зиду собе урадила сам им патуљке. Хтела сам и зиду да дам неки живот. Они сада лепе постере.

► Сликам живот – љубав, срећу, децу, природу, пчеле, цвеће – све што ме окружује. Када сликам људе, онда су обучени у нашу словачку ношњу. Волим живе боје. Ако је зима тмурна, то није лепо. Када дође пролеће и сунце, све је веселије. Ако нема сунца, онда сам тужна.

Нисам радила ентеријер, не волим затворен простор. Тежим природи, да изађем напоље. Насликала сам прво причешће, када деца са дванаест година први пут иду у цркву. Иако се причешће дешава у цркви, ја сам га насликала напољу.

► Јонаш ми се свиђа, он је открио оно што воли – сликао је. Поред себе је имао жену, која је радила кућне послове. Мислим да сликари могу да се више посвете сликању. На мени је цела кућа, па тек онда сликам. Сликару жена кува, све среди. Он се не брине ни око деце. Сликари зато могу више да ураде.

► Највећи критичар је моја мама. Сад јој се свиђа како радим, а пре неколико година стално је имала неке примедбе. Каже: требало на тој кеџели више ружа или неку чипку да ставиш и сл. Она сада опет помало слика. Пре није могла, али сада је отац умро. Остала је сама и има времена. Њене слике су инспирисане црквеним мотивима. Људи су овде много побожни, више жене, али иду и мушкараци. Вера утиче на наш начин живота. Најбоље је кад сликар слика своје, из душе. Битно ми је шта ће да каже критика. Када је добра критика, као да летим.

Извод из научне студије Словачко наивно сликарство у Србији, Етно-антрополошка студија идентитетских пракси, аутор др Гордана Благојевић, етнолог и антрополог, Институт за етнографију Српске академије наука и уметности.

ÚRAD
PRE SLOVÁKOV
ŽIJUĆICH
V ZAHRANIČI

Ова презентација је остварена уз финансијску подршку Канцеларије за Словаци који живе у иностранству

Зима у Ковачици • 2022

1. Виерослава и њена мајка Ана Томан, 1973. г. • 2. Виерославин брат Јарослав Томан и Виерослава, 1980. г. • 3. Виерославин муж Павел Светлик и Виерослава, 1993. г. • 4. Виерославин муж Павел Светлик, Виерослава и синови Владимир и Златко Светлик. Прва Виерославина самостална изложба у Галерији Бабка 2002. г. • 5. Златко Светлик, Владимир Светлик, Виерослава, Томан Адам и Павел Бабка. Прва самостална изложба 2002. г. • 6. Виерослава и осликане тикве у њеном атељеу 2009. г. • 7. Виерослава и њени синови, Дарко, Златко и Владимир Светлици, 2010. г. • 8. Виерослава у њеном атељеу 2021. г.

Ови сликари и Галерија Бабка Ковачица су у последњих 30 година урадили и још увек раде добро име Ковачици, Србији и Словачкој у свету:

1. Владимир Бобош (1906 - 1978)
2. Јан Сокол (1909 - 1982)
3. Михал Биреш (1912 - 1981)
4. Мартин Палушка (1913 - 1984)
5. Павел Хрк (1922 - 1996)
6. Мартин Јонаш (1924 - 1996)
7. Јан Вењарски (1928 - 1985)
8. Јан Књазовиц (1925 - 1985)
9. Зузана Халупова (1925 - 2001)
10. Јан Стракушек (1926 - 2014)
11. Катарина Кожицова (1926 - 2007)
12. Ондреј Ленхарт (1928 - 2014)
13. Ондреј Вењарски (1930)
14. Јан Гарај (1930 - 2003)
15. Катарина Ђуришова (1931 - 2011)
16. Михал Поволни (1935)
17. Алжбета Чижикова (1936)

18. Ева Светликова (1936 - 2001)
19. Јан Бачур (1937)
20. Катарина Карлечикова (1937)
21. Ондреј Пилх (1938 - 1992)
22. Ева Хусарикова (1942)
23. Јан Хусарик (1942 - 2017)
24. Павел Поволни Јухас (1946)
25. Анна Мајорска (1947)
26. Михал Гержа (1948 - 2013)
27. Јан Хришовиц (1949)
28. Ана Књазовиц (1950)
29. Анамарија Јањиш Јанкович (1950)
30. Павел Хајко (1952)
31. Анна Ленхартова (1952)
32. Алжбета Соколова (1953 - 2011)
33. Јан Жолнај (1953)
34. Анна Павлов (1954)

35. Марија Варгова (1954)
36. Мартин Марков (1954 - 2013)
37. Анна Котвашова (1955)
38. Зузана Верески (1955)
39. Зузана Холубекова (1955)
40. Марија Хлавати Павелка (1955 - 2017)
41. Јозеф Хаваир (1956)
42. Јан Глозик (1957)
43. Павел Љаврош (1958)
44. Штефан Варга (1959)
45. Мартин Пап (1960)
46. Павел Цицка (1961)
47. Јанко Ширка (1961)
48. Јурај Љаврош (1963)
49. Нада Корек (1964)
50. Јан Хлпка (1965)
51. Зузана Јармоцки (1966)

52. Павел Глозик (1968)
53. Анна Штербова (1968)
54. Весна Хрћанова (1968 - 2019)
55. Виерослава Светлик (1973)
56. Марија Хлавати Кришан (1975)
57. Анна Лукачова (1976)
58. Наташа Књазовиц Мијаиловић (1977)
59. Марина Петрик (1981)
60. Владимир Галас (1984)
61. Ева Хрћанова (1985)
62. Магдалена Томан (1990)
63. Мирослав Храшко (1990)

&

Клара Бабка (1960)
Павел Бабка (1955)

Прва мултимедијална и вишејезична енциклопедија „Словачко наивног сликарства у Србији“

Српски

Словачки

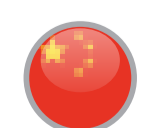
Енглески

Руски

Француски

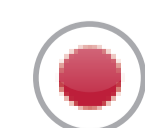
Кинески

Хебрејски

Немачки

Јапански

Шпански

Арапски

Шведски

МИРОСЛАВ ХРАШКО

Мирослав Храшко рођен је 1990. године у Вршцу (отац Миша, мајка Бранка). Одрастао и живи у Хајдучици. Завршио је средњу електротехничку школу у Вршцу. По занимању је пчелар. Слика уљем на платну од 2011. године. Омиљени сликарски мотиви су му природа, равница, река.

► Цртам од своје једанаесте године. Одувек су ме интересовале слике. Волео сам да гледам илустрације у словачким новинама. На последњим странама биле су осликане наивне слике, то ме је увек привлачило. Онда сам то пресликавао темперама на папир. Сликао сам и неке мотиве из своје маште. Пресликавао сам мотиве слика Саве Стојкова. У средњој школи сам имао паузу у сликању.

► Волим да сликам пространства, равницу, природу. Имам слике са пецарошима, паровима који се држе за руке, децом која се играју зими. Сликам чистим бојама, не мешам их – небо је само једна боја, плава, трава је зелена. У једном периоду сам сликао са преливима, али сам престао. У сликарству користим живе боје, а облачим се у црно. Не знам зашто.

► Родитељи ме подржавају у сликању. Сестра мање-више. Другови су одушевљени. Девојци се јако допада.

► У Хајдучици је, искрено да Вам кажем, за младе људе мало мртво. Једино што имамо парк и дворца породице Дунђерски, који ублажује монотонију. До пре неколико година тамо су биле одржаване колоније. Нисам учествовао јер су увек добијале предност графике. Није било сликања бојом. У Хајдучици слика само још једна млађа особа – али то су више графике, цртежи,

није наивно сликарство. Можда сама средина утиче да људи осећају потребу да сликају. Хајдучица је етнички мешано место, у коме живе Словаци, Срби, Мађари и Македонци.

► Не сликам сваки дан. Имам фазе. Сликам када осетим потребу, инспирацију. Када видим неки детаљ у природи, после желим да то пренесем на платно. Не слушам музику док сликам. У тишини имам више концентрације, долази ми више идеја. Иначе, слушам денс музику деведесетих година и старији рок. До прошле године сликао сам пуно темпером и акварел. Павел Бабка ме је подстакао да радим уље на платну. Насликао сам петнаестак слика уљем на платну. Радим углавном мање формате. Највећи формат који сам радио је 25 x 30.

► Сликарство ми је испуњење, срећан сам кад то радим. У неким тренуцима заборавим на све и само се посветим томе, осећам духовни мир. Главно занимање ми је пчеларство, а сликарство је за мене љубав. Не очекујем да успем, али хоћу да сликам.

Извод из научне студије Словачко наивно сликарство у Србији, Етно-антрополошка студија идентитетских пракси, аутор др Гордана Благојевић, етнолог и антрополог, Институт за етнографију Српске академије наука и уметности.

ÚRAD
 PRE SLOVÁKOV
 ŽIJUĆICH
 V ZAHRAŇIČÍ

Ова презентација је остварена уз финансијску подршку Канцеларије за Словаке који живе у иностранству

Мој завичај • 50 цм x 70 цм • 2020

1. Мир у наручју мајке Бранке 1990. г. • 2. Мир са оцем и комшијом на запрежним колима 1991. г. • 3. Мир са оцем, комшијом и јаретом 1991. г. • 4. Мир у обданишту. Васпитачица је његова мајка Бранка 1996. г. • 5. Мир, Љуба Поповић и Клара Бабка УНЕСКО Париз 2014. г. • 6. Мир са студентима словачког језика на универзитету у Београду 2018. г. • 7. Мир са родитељима и Александра Ласандова, аташе за културу амбасаде Словачке у Београду и Павел Бабка 2013. г. • 8. Мир на промоцији његове књиге у амбасади Србије у Словачкој 2018. г.

Ови сликари и Галерија Бабка Ковачица су у последњих 30 година урадили и још увек раде добро име Ковачици, Србији и Словачкој у свету:

1. Владимир Бобош (1906 - 1978)
2. Јан Сокол (1909 - 1982)
3. Михал Биреш (1912 - 1981)
4. Мартин Палушка (1913 - 1984)
5. Павел Хрж (1922 - 1996)
6. Мартин Јонаш (1924 - 1996)
7. Јан Вењарски (1928 - 1985)
8. Јан Књазовиц (1925 - 1985)
9. Зузана Халупова (1925 - 2001)
10. Јан Стракушек (1926 - 2014)
11. Катарина Кожицова (1926 - 2007)
12. Ондреј Ленхарт (1928 - 2014)
13. Ондреј Вењарски (1930)
14. Јан Гарај (1930 - 2003)
15. Катарина Ђуришова (1931 - 2011)
16. Михал Поволни (1935)
17. Алжбета Чижикова (1936)

18. Ева Светликова (1936 - 2001)
19. Јан Бачур (1937)
20. Катарина Карлечикова (1937)
21. Ондреј Пилх (1938 - 1992)
22. Ева Хусарикова (1942)
23. Јан Хусарик (1942 - 2017)
24. Павел Поволни Јухас (1946)
25. Ана Мајорска (1947)
26. Михал Гержа (1948 - 2013)
27. Јан Хриешик (1949)
28. Ана Књазовиц (1950)
29. Анамарија Јањиш Јанкович (1950)
30. Павел Хајко (1952)
31. Анна Ленхартова (1952)
32. Алжбета Соколова (1953 - 2011)
33. Јан Жолнај (1953)
34. Анна Павлов (1954)

35. Марија Варгова (1954)
36. Мартин Марков (1954 - 2013)
37. Анна Котвашова (1955)
38. Зузана Верески (1955)
39. Зузана Холубекова (1955)
40. Марија Хлавати Павелка (1955 - 2017)
41. Јозеф Хавиар (1956)
42. Јан Глозик (1957)
43. Павел Љаврош (1958)
44. Шћефан Варга (1959)
45. Мартин Пап (1960)
46. Павел Цицка (1961)
47. Јанко Ширка (1961)
48. Јурај Љаврош (1963)
49. Нада Корењ (1964)
50. Јан Хлпка (1965)
51. Зузана Јармоцки (1966)

52. Павел Глозик (1968)
53. Анна Штербова (1968)
54. Весна Хрћанова (1968 - 2019)
55. Виерослава Светлик (1973)
56. Марија Хлавати Кришан (1975)
57. Анна Лукачова (1976)
58. Наташа Књазовиц Мијаиловић (1977)
59. Марина Петрик (1981)
60. Владимир Галас (1984)
61. Ева Хркова (1985)
62. Магдалена Томан (1990)
63. Мирослав Храшко (1990)

&

Клара Бабка (1960)
 Павел Бабка (1955)

Прва мултимедијална и вишејезична енциклопедија „Словачко наивног сликарства у Србији“

